

Roma hagyományok

DUJ DZSÉNE ONLINE

Budapesti gondolatok

Tokár Zoltánné Katalin

2025.10.27-én hétfőn a Tiszavasvári vasútállomásról roma és magyar asszonyok, valamint a roma lányok csoportja elindultunk Budapestre, hogy a roma-magyar együttélés témájával foglalkozó dokumentumfilm levetítésén mi is részt vegyünk. Debrecenben átszálltunk az IC vonatra, amivel a Nyugati pályaudvarig mentünk, ott már várt minket János és az egyetemisták: Márk, Zsuzsi, Melinda és Sára, akik kedvesen továbbkalauzoltak minket a nagy fővárosba. Nagyon örültünk a találkozásnak. Metróra szálltunk a délutáni csúcsforgalomban. Szerencsésen megérkeztük a Keleti pályaudvar közelében lévő szálláshelyünkre. Helyet foglaltunk az előtérben, és János mindent elrendezett a regisztrációval kapcsolatban. Megkaptuk a belépőkártyákat, és elfoglaltuk a szobákat. Én először kicsit félttem, mert nem szeretem a liftet, de a többiek mindig figyeltek arra, hogy ne egyedül legyek benne. Első nap este nagyon finom vacsorát kaptunk a szálloda éttermében, persze ezt minden napról el tudom mondani.

Kedden reggeli után elmentünk a Károli Gáspár Református Egyetem Dózsa György úti épületébe, ahol János megmutatta nekünk az irodákat, ahol ők dolgoznak. Én a fájós térdemmel mindenütt a széket kerestem, de nagyon örülök, hogy emiatt nem maradtam itthon. Az egyetemisták és a roma lányok az épület folyosójára kifüggesztették a fotókiállítás csodálatos képeit, amiket ők és a fotósok készítettek a Tiszavasváriban folyó kutatómunkáról, és amik híven tükrözik, hogy milyen jól tudunk együtt dolgozni. Délután négy órakor került sor a Duj Dzséne-Ketten: történetek egy folyóirat keletkezéséről című

dokumentumfilm vetítésére a Kino Café moziban. Nagyon felemelő és egyben megható is volt látni a mi kis városunkat és saját magunkat egy mozivászonon. A vetítés után a nézők kérdéseket tehettek fel a filmben szereplőknek és a roma lányoknak. Sokan gratuláltak. Odajött hozzánk egy hölgy, aki szintén gratulált, és elmondta, hogy ő is tiszavasvári: kiderült, hogy a Szabóné Bea sógornője.

Szerdán az egyetem új épületébe mentünk a Reviczky utcába, ahol az egyetemisták részére került levetítésre a film. Csodálatos az Egyetem épülete. Érdeklődéssel és nagy figyelemmel nézték végig. A film után itt is tehettek fel kérdéseket a hallgatók a kutatócsoport tagjainak és a roma lányok képviselőinek. Olyan válaszokat kaptak, amikből még jobban megismerhették a cigány–magyar együttélés sikereit és nehézségeit egyaránt. Juci és Réka nagyon bátran, ügyesen helyt álltak. Amíg tartott a beszélgetés, észrevettem, hogy az egyik egyetemista lány, aki az első sorban ült, valamit készít papírból. Színes pillangót készített a két lánynak, és a végén átadta nekik. Nagyon örültek, megölelték egymást. Nagyon szép gesztus volt. Szerdán este elkészült a podcast-beszélgetés 6., befejező része, amiben én is részt vettem. Kicsit izgultunk, de szerintem nagyon jól sikerült. Ezelőtt egy évvel fogalmam sem volt, hogy mi ez.

Igazán jól éreztem magam ez alatt a pár nap alatt. Örömmel töltött el, hogy együtt voltunk egyetemi tanárok, egyetemi hallgatók, roma és magyar tiszavasvári „kutatók”. A roma lányok nagyon aranyosak voltak, velünk volt Elisabeth pici lánya is, aki végig nagyon cuki volt, mindenkre mosolygott, nem hisztizett. Köszönet és hála Jánosnak, Eszternek, Erikának a pontos szervező munkáért, Márknak, Sárának, Melinek és Zsuzsinak, hogy emlékezetes napokat tölthettünk a fővárosban, ahol ennyi év után is rácsodálkozik az ember egy épület, egy-egy kovácsoltvas kapu, egy lámpa szépségére. Soli Deo gloria – egyedül Istené a dicsőség.